

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00445 / 27.01.2020 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

- A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.**

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion			
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)	
Suspicious work		Authentic work	
OS	IRIMUŞ, Ioan Aurel. <i>Cartografiere geomorfologică</i> . Referenți științifici: Prof.dr.Ion MAC, Conf.dr.Vurgil SURDEANU, Conf.dr.Victor BUZ. Cluj-Napoca : Focul Viu. 1997.		
OA	GRIGORE, M. <i>Cartografie geomorfologică</i> . București : Centrul de multiplicare al Universității din București. 1972.		
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion			
P.01	p.09		p.28
P.02	p.78		p.210
P.03	p.78		p.211
P.04	p.78 - p.79		p.211 - 212
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro			

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

- B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.**

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișă de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor fragmente (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea unor fragmente (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista initială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Alte argumente particolare: a) Preluările de poze nu indică sursa, locul unde se află, autorul real sau posibil.

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii¹.

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiul³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiul în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definite.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelui.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleasi premise cu aceleasi concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

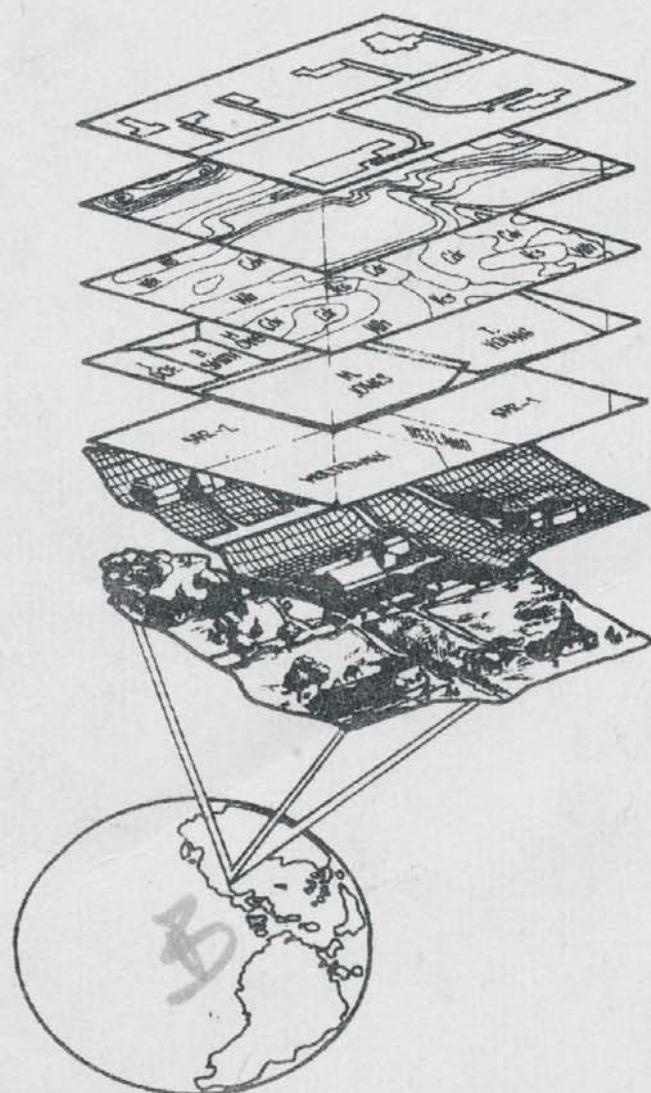
² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiului: bună-conduță, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiul. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

UNIVERSITATEA "BABEŞ-BOLYAI" CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE GEOGRAFIE
CATEDRA DE GEOGRAFIE FIZICĂ ȘI MEDIU ÎNCONJURĂTOR

IOAN AUREL IRIMUŞ

CARTOGRAFIERIE GEOMORFOLOGICĂ

CLUJ-NAPOCA

1997

-1979-

Mihai Crișor
Reprezentare grafică
în cartografiat
a formelor de relief

REFERENȚI ȘTIINȚIFICI:

Prof. Dr. Ion MAC

Conf. Dr. Virgil SURDEANU

Conf. Dr. Victor BUZ

TEHNOREDACTARE:

Mircea SÎNGEORZAN

Daniel MOGA

Editura "Focul Viu" Cluj-Napoca

ISBN 973-95758-5-4

După Mihai Crișor
"Reprezentare grafică în cartografiat
a formelor de relief (1979)"
Editură Academiei R.S.Romanie
București

create de ghețari). J. Partsch (1882) publică rezultatele cercetărilor sale privind morfologia glaciарă a Carpațiilor și a munților de înălțime medie din Germania. A. Penck, în lucrarea "Glaciația Alpilor din Germania" prezintă cauzele glaciațiunii, P.01 prezentarea ei periodică și influența asupra formării scoarței terestre, pe lângă probleme teoretice și de analiză, inserând o serie de schițe și fragmente de hărți.

Încă din anul 1875, P.A. Kropotkin -unul din fondatorii geomorfologiei în Rusia- a publicat o hartă generală la scară mică a părții de sud a Siberiei de est, a unei părți din Mongolia, Manciuria și Sahalin, în care relieful este caracterizat atât morfometric cât și sub unele aspecte genetice. Prin un fond colorat autorul a separat: șesurile, platourile plane, podișurile joase, podișurile înalte, regiunile alpine, catenele presupuse ale lanțurilor muntoase și văile "adânc săpate în podișuri prin care curg râuri mari".

p 28 1974

O altă direcție de investigație o reprezintă studiul răvenelor și elaborarea măsurilor de prevenire a lor (apărținând tehnicienilor).

Totuși, deși această perioadă este marcată de încercări disparate de cercetare a reliefului terestru, trebuie menționat faptul că încă din această perioadă, încep să se schițeze unele idei majore atât ale cercetării, cât și ale cartografierii geomorfologice. Astfel, repetarea pe suprafețe întinse a unor forme, asemănătoare atât prin geneza cât și prin aspectul lor, a sugerat posibilitatea diferențierii unor unități geomorfologice, concretizată în harta raionării Rusiei europene, întocmită de Nikitin la 1886. Principiul genetic, care stă la baza raionării lui S.M. Nikitin, a fost urmărit în special prin prisma glaciației cuaternare, ca factor reliefogen determinant.

În anul 1913, Berg prezintă o raionare a Rusiei asiatici cu 14 regiuni morfologice, diferențiate după vîrstă, și răspândirea zonelor cutate și necutate. Surprinderea relației strânse dintre substratul geologic, pe de o parte, și formele de relief, pe de altă parte a adăugat principiului genetic de raionare criteriu tectonic (endogen), pe lângă cel exogen.

Ulterior, introducerea indicațiilor de natură cronologică pe hărțile geomorfologice a impus și criteriu vîrstei în raionare, astfel, în 1939 Gherasimov a propus categoriile: *zonă*, *regiune*, *raion*, cărora în 1941 Markov le adaugă *provincia*, categorii taxonomice concretizate în harta raioanelor geomorfologice ale fostei URSS, la scară 1:10.000.000.

În SUA cercetările geologice încorporează și observații de natură geomorfologică. Astfel pe primele hărți geologice sunt trecute și elemente geomorfologice. În acest sens pot fi menționate lucrările lui J.W. Powell, despre Podișul Colorado, ale lui G.K. Gilbert despre Munții Henry, Lacul Bonneville. De fapt cei doi savanți citați aplică *metoda geomorfologică* în cunoașterea geologiei teritoriilor cercetate. Această orientare "structural-morfologică" a luat o dezvoltare deosebită mai târziu prin aplicarea concepției genetico-evolutive a lui W.M. Davis, teoria "ciclului de eroziune" sau a "ciclului geomorfologic". W.M. Davis a introdus în metodologia geomorfologică de lucru, procedeul intuitiv și expresiv de redare a

Procesele geomorfologice actuale le aparțin și formele rezultate ca urmare a manifestării acestora în timp și spațiu.

P.02 Totalitatea acestor trăsături specifice reliefului fac obiectul hărților proceselor geomorfologice actuale, sau ale hărților morfodinamice (fig. 27).

Modelarea actuală a reliefului presupune procese și forme care aparțin în ansamblul lor holocenului și în mod deosebit celor mai recente faze ale acestuia până în momentul de față. Intervine totuși în contextul proceselor geomorfologice actuale și mai ales în activitatea cartării geomorfologice a acestora câteva precizări noționale:

- prezența unor procese și forme de relief actuale care apar pe fondul încetării manifestării altor procese, pe care le substituie parțial sau total (evoluție palimpsestică);

- prezența unor procese și forme de relief actuale care prin trăsăturile lor specifice dovedesc continuarea proceselor morfogenetice începute în holocen (prima sau a doua parte), exemplu evoluția teraselor, evoluția morfologiei alunecărilor de tip "glimee", evoluția luncilor, piemonturilor, etc.

Utilitatea unei hărți a proceselor geomorfologice actuale crește și pe considerentul că, ea constituie elementul de legătură între condițiile specifice modelării dintr-o etapă mai veche și cele care vor corespunde proceselor geomorfologice viitoare, reprezentând un document informativ în elaborarea prognozelor asupra dinamicii trăsăturilor fiecărei forme de relief. Modelarea reliefului apare ca un proces complex și specific prin gama foarte largă a agenților și condițiilor care participă la formarea reliefului, iar conținutul hărții apare diversificat, cuprinzând procese și forme diferențiate în funcție de agentul genetic predominant și condițiile în care se desfășoară modelarea.

P.03

- a. Procesele și formele de relief trebuie separate după agentul dominant care le-a generat. Selectiunea este impusă de reflectarea unei succesiuni logice a evenimentelor geomorfologice și de necesitatea ordonării și selecționării elementelor cartate, în funcție de cerințe, pe agenți sau grupe de agenți. Această ordonare, care poate reprezenta uneori și o clasificare genetică, trebuie să se sprijine pe principii unitare și să nu permită suprapunerii sau repetării, dar și să aibă calitatea unui sistem suficient de elastic, care să înlesnească includerea sau excluderea anumitor forme sau procese, în raport cu destinația și scara hărții.

Caracterul unitar al conținutului hărții rezultă în mod necesar prin reprezentarea proceselor și formelor actuale grupate pe agenți de unde reiese că factorul genetic rămâne principiul de bază al cartării.

Pe fondul general al factorului genetic se suprapune nota de diversificare introdusă de variația intensității și duratei acțiunii proceselor. De asemenea se impune folosirea unui sistem de notare a intensității acestora prin indici, dar și a

unor calitative cu echivalent de indici pentru durata sau persistența acestor procese, cum ar fi: permanent, periodic și accidental.

Din strânsa corelație care există între agent, proces, formă, intensitate și durată, rezultă conținutul de bază al proceselor și formelor de relief actuale.

b. Condițiile în care se desfășoară modelarea completează conținutul de bază al hărții, dintre ele menționăm: litologia, structura, depozitele superficiale, declivitatea versanților, vegetația, unii factori climatici și topoclimatici, hidrologici, etc.

Pentru a nu încărca reprezentarea, trebuie selecționate acele elemente strict necesare explicării genezei și evoluției proceselor actuale, restul urmând a fi redată fie pe hărți separate, fie în vignetă. Separat se pot întocmi hărți analitice asupra reliefului, cum sunt hărțile energiei de relief, densității fragmentării, pantelor, etc., al căror scop este de a completa tabloul condițiilor în care se desfășoară activitatea proceselor actuale.

Destinația, scară și gradul de detaliere a hărții permit gruparea acestora în trei categorii: hărți morfodinamice generale, parti ale și de regionare.

Harta morfodinamică generală conține totalitatea proceselor și formelor de relief actuale dintr-o regiune. Ea întrunește cel mai înalt grad de complexitate și cuprindere, constituind și baza de la care se pleacă în întocmirea celorlalte tipuri de hărți morfodinamice.

Harta morfodinamică parțială include numai o anumită sferă sau categorie de procese și forme, dictate de scopul aplicativ sau teoretic.

Harta regionării proceselor și formelor actuale cuprinde zonarea acestora, pe seama căreia se poate ajunge la valorificarea terenurilor, constituind în același timp și o principală bază de întocmire a hărții de bonitare. Acest tip de hartă poate fi relaizat la o scară mai mică și inclusă ca vignetă în cadrul hărții morfodinamice generale.

Legenda hărților proceselor geomorfologice actuale grupează trei secțiuni principale: elemente de conținut, elemente complementare, indici bonitativi.

Reprezentarea și formelor actuale se realizează prin gruparea lor în funcție de agenți, factorul genetic rămânând principiul de bază al cartografierii.

Elementele de conținut redau gruparea proceselor și formelor în funcție de agenți genetici, după cum urmează: scurgerea neorganizată, scurgerea organizată, apa cu acțiune fizico-chimică, apa de infiltratie cu acțiune mecanică (înghet, dezgheț), zăpada, apa mărilor și lacurilor (valuri, curenti, marea), vântul, gravitația, agenți biogeni, agentul antropic.

Metoda cartografică de bază este aceea a semnelor, la care se adaugă simboluri indici, cifre pentru a sugera relații cantitative între diferite forme.

Factorul genetic este definit prin agentul și specificul acțiunii acestuia, reflectate în tipul sau categoria de proces. Acțiunea factorului genetic, manifestată